

РЕШЕНИЕ

№ 2815

гр. София, 25.04.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 03.04.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **14168** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО).

Образувано е по повод жалба вх. № 35494 от 12.12.2017 г. и вх. № 37123 от 28.12.2017 г. по описа на Административен съд – София град, подадена от Й. Г. С., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], кв. Х. Б., [улица] срещу решение № 2153 - 21 – 317 от 30.11.2017 г., издадено от директора на ТП – на НОИ – С. град, с което е оставена без уважение жалбата му с вх. № 1029 – 40 – 3874#9 от 23.10.2017 г., допълнена с жалба вх. № 1049 – 21 – 1591#1 от 14.11.2017 г. срещу разпореждане № [ЕГН]/8 от 03.10.2017 г. на ръководител „ПО“, срещу датата на отпускане на личната му пенсия за инвалидност поради общо заболяване по чл. 74, ал.1 от КСО, като неоснователна.

Жалбоподателят оспорва посоченото решение и потвърденото с него разпореждане и моли да бъдат отменени, като незаконосъобразни и неправилни. Моли съда да постанови изплащане на пенсията му със задна дата. В хода на съдебното производство Й. С., редовно призован, не се явява, представлява се от адв. И., назначен за процесуален представител на жалбоподателя по реда на ЗПП, поддържа жалба, предлага да се уважи, като се отмени обжалвания акт, а преписката се върне на пенсионния орган с дадени задължителни указания по тълкуването на закона. Депозира писмено становище.

Отвратната страна – директорът на ТП на НОИ, редовно призован, се представлява от юрк. М., която оспорва жалбата и предлага да се отхвърли като неоснователна и

недоказана. Излага доводи, че началната дата на личната пенсия, поради общо заболяване на жалбоподателя, е определена при спазване разпоредбите на чл. 94, ал.1 от КСО.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Със заявление, наречено Възражение – жалба – искане, с вх. № 1029 – 40 – 3874#7 от 09.02.2016 г., Й. С. е поискал да му бъде отпусната пенсия от м. април 2015 г. във връзка с установената му намалена работоспособност, установена с Експертно решение № 0164 от 010-26.01.2016 г. на ТЕЛК.

Това искане с писмо изх. № 1029 – 40 - 3874#1 от 12.02.2016г. Управителя на НОИ е изпратил по компетентност на Директора на ТП на НОИ С. - град за произнасяне съгласно разпоредбите на КСО, което да бъде прието като заявление за отпускане на пенсия за инвалидност, при прилагане разпоредбата на чл.1, ал.5 от НПОС преди произнасяне. Към искането е приложено ЕР на ТЕЛК №0164/26.01.20161, постановено при освидетелстване на лицето, с което органите на медицинската експертиза са дали оценка на работоспособността 83% трайно намалена работоспособност е дата на инвалидизиране 14.01.2015г. и срок на инвалидността 01.04.2018 г. ЕР на ТЕЛК е постановено след като с ЕР на НЕЛК № 1019 от 03.12.2015г. е отменено ЕР на ТЕЛК № 0955 от 23.04.2015г. и е върнато на ТЕЛК за ново освидетелстване. Първоначалното освидетелстване е извършено по подадено заявление вх. № 1070 от 19.01.2015г. от Й. Г. С. до ТЕЛК чрез РКМЕ.

ЕР на ТЕЛК № 0164 от 26.01.2016г. е потвърдено с решение № 02328 на 17.02.2016г. на Медицинската комисия по чл.98 от КСО на ТП на НОИ С. - град.

Допълнително на жалбоподателя е изпратено писмо изх. № 2112 – 21 – 581 от 17.02.2016 г., с което е уведомен, че пенсиите и добавките към тях се отпускат въз основа на писмено заявление по образец, утвърден от Управителя на НОИ, към което се прилагат всички необходими оригинални документи.

В отговор на уведомителното писмо, жалбоподателят е подал заявление с вх. № 2112 – 21 - 581#2 от 23.02.2016г., с което са представени удостоверение за военна служба № 10608 от 17.12.2015г., трудова книжка №187127 и удостоверение обр.УП - 13 № 5526 – 21 – 33 от 22.01.2016 г. Други документи за осигурителен стаж не са представени.

Въз основа на представените документи за осигурителен стаж и Регистъра на осигурените лица на НОИ, длъжностното лице по пенсионно осигуряване е зачело на Й. С. осигурителен стаж в размер на 4 години, 13 дни и 2 ч.

След направена преценка на правото на пенсия, с разпореждане № [ЕГН]/1 от 26.02.2016г. на Ръководител „ПО“, на Й. Г. С. е отпусната социална пенсия за инвалидност по чл. 90а. ал.1 от КСО, считано от 19.01.2015г. - датата на подаденото заявление до ТЕЛК за освидетелстване, при спазване на чл.94. ал.3 от КСО. Със същото разпореждане е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, тъй като лицето не отговаря на изискването на чл.74. ал.1. т.4 от КСО за наличие на 5 години осигурителен стаж до датата на инвалидизиране.

Въз основа на служебно постъпило в ТП на НОИ ЕР на ТЕЛК № 2007 от 06.07.2016г., постановено при преосвидетелстване на Й. С., с разпореждане № [ЕГН] от 08.08.2016г., на основание чл. 90а КСО и чл.30., ал.3 от НПОС, срокът на получаваната социална пенсия за инвалидност е продължен до 01.07.2019 г.

С разпореждане № [ЕГН] от 01.07.2017г. социалната пенсия за инвалидност е определена в размер 133,08 лв., считано от 01.07.2017г.

Със заявление вх. № 2112 – 21 – 3653 от /26.09.2017 г., подадено чрез упълномощено лице И. Т. С., Й. Г. С. прави искане за отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, като представя документи съгласно чл.3 от НПОС за преценка правото на исканата пенсия. Към заявлението са представени военна книжка, трудова книжка, обр. УП - 13 № 5526 – 21 – 23 от 22.01.2016 г., образци УП - 3 № 2344 от 04.06.2003 г и № 1866 от 06.10.2006 г., издадени от [фирма]; обр. УП - 3 № 0865 от 23.10.2006 г., издаден от [фирма] и удостоверение № 10608 от 17.12.2015 г. от Държавна агенция „Архиви“, както и копие от ЕР на ТЕЛК №2007 от 06.07.2016 г.

Въз основа на представените доказателства за осигурителен стаж, длъжностното лице по пенсионно осигуряване е зачело на Й. С. осигурителен стаж в размер на 10 години. 11 месеца и 5 дни.

С разпореждане № [ЕГН]/8 от 03.10.2017 г. на Ръководител „ПО на Й. Г. С. е отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване по чл.74. ал.1 от КСО от 26.09.2017г. - датата на подаденото заявление за отпускане на пенсията. Пенсията е определена в минимален размер съгласно чл.75, ал.4 от КСО до определяне на действителния ѝ размер по реда на КСО. От датата на отпускане на личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване - 26.09.2017г., на основание чл.95. ал.1. т.4 от КСО е спряна получаваната лична социална пенсия за инвалидност, на основание чл.101 от КСО.

Срещу това разпореждане оспорващият е подал жалба вх. № 1029 – 40 – 3874#9 от 23.10.2017 г., допълнена с вх. № 1049 – 21 – 1591#1 от 14.11.2017 г., като е уточнил, че не е съгласен с датата на отпускане на личната му пенсия за инвалидност поради общо заболяване по чл. 74, ал.1 от КСО.

Жалбата е разгледана от директора на ТП на НОИ – С. град, който я е оставил без уважение.

В хода на съдебното производство като писмени доказателства са приети представените с жалбата и административната преписка писмени документи, както и допълнително ангажираните от страните, във връзка с дадени от съда указания.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, 8 –ми състав направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото решение № 2153 – 21 - 317 от 30.11.2017 г. на директор на ТП на НОИ е връчено на неговия адресат на 04.12.2017 г., видно от приложеното известие за доставяне ИД Р. (л.74), а жалбата депозирана пред съда на 12.12.2017 г. Следователно е подадена в 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК от надлежна страна.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, приложим на основание чл. 118, ал. 2 от КСО съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 - дали актът е издаден от компетентен орган, дали са спазени материалноправните и административнопроизводствените правила; дали актът е издаден в писмена форма и дали същият е съобразен с целта на закона.

Настоящият съдебен състав след като се запозна с доказателствата по делото и

оспорения административен акт, намира че същият е издаден при правилното прилагане на относимия материален закон, а потвърденото с него разпореждане № [ЕГН]/8 от 03.10.2017 г. е издадено от компетентен орган, съгласно заповед № 134 от 19.07.2013 г. на директора на ТП на НОИ – С. град.

В случая приложимата правна уредба се съдържа в чл.73, ал.1 от КСО, според който правото на пенсия за инвалидност се поражда от датата на инвалидизирането.

В разпоредбата на чл.74, ал.1 от КСО изрично е регламентирано, че осигурените придобиват право на пенсия за инвалидност поради общо заболяване, ако са загубили работоспособността си и имат осигурителен стаж, придобит до датата на инвалидизирането. а за слепите по рождение и за ослепелите преди постъпване на работа - от датата на заявлението по чл.94. както следва: 1. до 20-годишна възраст и за слепите по рождение и на ослепелите преди постъпване им на работа - независимо от продължителността на осигурителния стаж; 2. до 25 - годишна възраст - една година; 3. до 30 - годишна възраст - 3 години и 4. над 30 - годишна възраст - 5 години.

От анализа на цитираните разпоредби се установява, че за да бъде отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване е въведено изискването осигурените лица да имат придобит осигурителен стаж до датата на инвалидизирането според навършената възраст на осигуреното лице.

Съгласно чл.1. ал.1 от НПОС пенсиите и добавките към тях се отпускат и изплащат въз основа на писмено заявление по образец, утвърден от управителя на ПОИ. към което се прилагат всички необходими оригинални документи.

В чл.94. ал.1 от КСО / в ред. от 01.01.2017г./ е регламентирано, че пенсиите и добавките към тях се отпускат от датата на придобиване на правото, ако заявлението с необходимите документи е подадено в 2-мееечен срок от тази дата. Ако документите са подадени след изтичане на 2 - месечния срок от придобиване на правото, пенсиите се отпускат от датата на подаването им.

Текстът на чл.94. ал.1 от КСО предвижда две хипотези за определяне на началната дата на отпускане на съответния вид пенсия: Първата хипотеза предпоставя спазване на двумесечния срок, считано от датата на придобиване на правото на пенсия, в който следва лицето да подаде заявление и представи към него изискуемите документи за преценката на правото.

Втората хипотеза включва случаите, когато двумесечния срок от датата на пораждаване на правото на пенсия е пропуснат, независимо от причините, които са правно ирелевантни и заявлението с необходимите документи е подадено след изтичането на определения в чл.94 от КСО срок. В този случай пенсията се отпуска от датата на подаване на заявлението пред компетентните пенсионни органи.

По силата на чл.94, ал.3 от КСО пенсия за инвалидност се отпуска от датата на заявлението за освидетелстване от ТЕЛК /НЕЛК/, ако необходимите документи за пенсиониране са подадени в териториалното поделение на Националния осигурителен институт в едномесечен срок от влизането в сила на експертното решение на ТЕЛК /НЕЛК/.

Във връзка с изменението от 01.01.2017 г. на чл.94, ал.1 от КСО и намаляване от шест на два месеца на срока от придобиване на правото на пенсия за подаване на заявление за отпускането ѝ, е приета разпоредбата на §6 от ПЗР на Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2017г. /ДВ. бр.98/2016г., в сила от 01.01.2017г./.. Съгласно посочената разпоредба пенсиите на лицата, които са придобили право на пенсия до 31 декември 2016г. включително, се отпускат от датата

на придобиване на правото, когато заявлението с необходимите документи е подадено в 6 - месечен срок от тази дата. Когато заявлението е подадено след изтичане на 6-месечния срок от придобиване на правото на пенсия, пенсиите се отпускат от датата на подаване на заявлението.

В конкретния случай, жалбоподателят е придобил право на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване от датата на инвалидизиране 14.01.2015 г., определена от органите на медицинската експертиза с ЕР на ТЕЛК №0164 от 26.01.2016 г.

Заявлението за отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване с необходимите документи за осигурителен стаж, въз основа на които Й. Г. С. отговаря на изискването на чл.74, ал.1, т.4 от КСО за наличие на 5 години осигурителен стаж до датата на инвалидизиране, е подадено на 26.09.2017 г. - след изтичане на регламентирания в чл.94, ал.1 от КСО и §6 от ПЗР на ЗБДОО за 2017г. двумесечен/шестмесечен срок от придобиване на правото, поради което правилно и законосъобразно длъжностното лице по пенсионно осигуряване е отпуснало личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване по чл.74 от КСО на Й. С. от датата на подаденото заявление. С разпореждане № [ЕГН]/1 от 26.02.2016 г. на Ръководител „ПО“ на жалбоподателя е отпусната лична социална пенсия за инвалидност по чл.90а от КСО и е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване по чл.74 от КСО, тъй като в хода на образуваното пенсионно производство по заявлението не са представени доказателства за наличие на 5 години осигурителен стаж до датата на инвалидизиране, представляващо изискуема предпоставка за отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване.

В тази връзка следва да се посочи, че възраженията на жалбоподателя, че не му е бил признат всичкия осигурителен стаж с разпореждането от 26.02.2016 г. за отпускане на социална пенсия, са неоснователни, тъй като същият от една страна не е представил изискуемите по закон писмени документи, които да удостоверяват реалния му трудов стаж, от друга страна е пропуснал да оспори въпросното разпореждане по административен и съдебен ред и не на последно място в посоченият 2 месечен, респ. 6 месечен срок по чл. 94, ал.1 вр. § 6 от ПЗР на КСО не е представил допълнително такива.

Едва със заявление вх. № 2112 – 21 – 3653 от 26.09.2017 г. (л. 40) жалбоподателят е поискал отпускането на пенсия/и и добавка/и чрез упълномощено лице – И. С., към което са представени освен депозираните на 23.02.2016 г.(л.22) документи за осигурителен стаж и нови такива, които, с оглед датата им на издаване, са били известни на Й. С. още през 26.02.2016 г. Фактът, че допълнително представените удостоверителни документи за осигурителен стаж, изискуеми по чл. 74, ал.1 от КСО, не са своевременно представени пред пенсионните органи, не може формира извод за незаконосъобразност на оспореното решение при определяне началната дата на отпускане на лична инвалидна пенсия поради общо заболяване, тъй като същите представляват ново възникнало обстоятелство за административния орган, което поражда своето действие от момента на депозирането им.

Следователно правилно и законосъобразно ответникът е приел, че е налице хипотезата на чл. 94, ал.3 от КСО и личната инвалидна пенсия поради общо заболяване на жалбоподателя следва да се опусне от датата на подаване на заявлението – 26.09.2017 г.

В този смисъл е и константната съдебна практика - решение № 5512 от 10.05.2016 г.

на ВАС по адм. дело № 10655/2015 г., VI о.

По изложените съображения жалбата на Й. Г. С. се явява неоснователна и същата следва да бъде отхвърлена, като такава.

С оглед изхода на спора и липсата на направено искане от страна на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, такова не се дължи.

Водим от горното Административен съд София град, Трето отделение, 8 – ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Й. Г. С., ЕГН [ЕГН] срещу решение № 2153 - 21 – 317 от 30.11.2017 г., издадено от директора на ТП – на НОИ – С. град.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението и изпращането на страните на препис от решението, че е изготвено

СЪДИЯ: